

Οι Γερμανοί στο Χαλάνδρι

(ΚΜ) Το τέλος του εμφυλίου.. Προς το τέλος του εμφυλίου οι Γερμανοί είχανε αγριέψει πάρα πολύ.

(ΝΑ) Όχι, στο τέλος της Κατοχής!

(ΚΜ) Στο τέλος της Κατοχής, ναι. Είχανε αγριέψει πάρα πολύ. Και ενώ πρώτα όταν, ξέρω 'γω, κανείς κυκλοφορούσε, απλώς τον συλλαμβάνανε και κάνανε ανακρίσεις και τα λοιπά, τότε δεν κάναν τίποτα. Όταν σ' έβλεπαν να κυκλοφορείς έξω μετά την ώρα της απαγορεύσεως, πυροβολούσαν και σκοτώνανε. Κι έτσι πυροβόλησαν το γιατρό τον..., πώς λεγότανε... , που του..., έμεινε κουτσός πλέον σε όλη του τη ζωή μετά. Δεν τον θυμάμαι τώρα το όνομά του. Έναν γιατρό, ο οποίος έμενε στο Χαλάνδρι μετά, ε,ε,... πολύ καλός γιατρός! Τον πυροβόλησαν, είχε βγει έξω για κάποιον ασθενή, για να πάει και τον πυροβόλησαν κατ' ευθείαν και κουτσάθηκε ο άνθρωπος. Κι είχανε σκοτώσει κόσμο πολύ. Αυτό..., υπήρχε μία αγριότητα άνευ προηγουμένου. Σε σημείο που ενώ προηγουμένως, όπως σας είπα, τα παιδιά μάς φερόντουσαν σχετικά καλά, μετά έτσι και πλησιάζαμε τον όρχο, εκεί πέρα που ήταν τα πεύκα, τον όρχο των αυτοκινήτων, μια μέρα θυμάμαι είχα πάει κοντά στο συρματοπλεγμά γιατί είχε μπλεχτεί ο αετός μου, μια σαΐτα που είχα εκεί πέρα, και βγήκε έξω ένας Γερμανός και μου έδωσε τέτοια χαστούκια, που για μέρες σφύριζαν τ' αφτιά μου. Πράγμα το οποίο δεν γινότανε προηγουμένως. Τότε είχαν αγριέψει πολύ. Αλλά ήτανε και το θέμα ότι τρέμαμε κυριολεκτικά όταν ακούγαμε ότι *«Ξέρεις, έγινε μία επίθεση...»* ξέρω 'γω, *«... στο τάδε μέρος, ανταρτών, και σκότωσαν Γερμανούς.»* Τρέμαμε για τ' αντίποινα, τα οποία γινόντουσαν. Που ερχόντουσαν μετά και αφανίζανε κυριολεκτικά